

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. LXII. An certis odoribus & suffumentis Spiritus Dæonicorum pellantur,
& loca ab illo um molestia liberentur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

CAP. XLII.

An odoribus quibusdam, herbis & suffumentis, Spiritus Dæmoniorum pellantur, & loca ab ipsorum infestatione liberentur.

Meminit doctissimus Theologus, Tostatus Abulensis, in 2. Reg. cap. 16. questione 43. opinionis cuiusdam, qua creditur suffumentis quibusdam Spiritus Dæmoniorum fugari. Hæc præterquam, quod peruulgata est, eodem Abulense teste; etiam duobus videtur niti fundamentis. Alterum est, quod contrariis suffumentis iidem Spiritus alliciantur; & ut certis se locis sistant, prouocentur. Alterum, quod ab Angelo edoctus sit Tobias, fumo cordis atque iccoris piscis cuiusdam, *omne Dæmoniorum genus, ut Scriptura loquitur (cap. 6.) extricari.*

In Assertionem hac, quamuis quæ ad ipsam stabiliendam afferuntur, falsa omnia non sint; non sunt tamen omnia certa & indubitata: ipsa verò cum veritate subsistere nequaquam potest.

Certum est ex corde atque iccore excitato fumo fugatos Dæmones Tobias id habet sacra historia. Afferuit, qui mentiri non potest, Angelus. probauit effectus.

Sed ut hoc certum; *ita incertum, imò falsum, suffumentis quibusdam Spiritus delectari, allici, ad homines prouocari. Quæ enim illa suffumenta? ex quibus odoriferis rebus? quomodo Spiritus afficiunt? Quali acunque suffumenta sunt; oportet obiecta sint olfactus: at quæ olfactus obiecta, illa, quæ talia, non nisi olfactum afficiunt: & per olfactum eos, qui vim olfaciendi habent, alliciunt. An hæc in Spiritibus locum habent?*

Si verò nullis suffumentis recreantur Spiritus, *quomodo verum est, quod Assertio habet, contrariis fugari & abigi? Nonne eadem contrariorum potentia?*

Et hæc ipsa, quibus Spiritus pelli dicuntur suffumenta, nonne olfactus debent esse obiecta? Quomodo igitur à Spiritibus percipiuntur, qui nec olfaciendi virtutem habent, nec habere possunt?

Eandem ob causam, qua suffumenta atque odores, reiicimus etiam herbas quasdam, quas Dæmoniorum Spiritibus quidam censent esse intolerabiles. In harum numero sunt artemesia rubea, barba Iouis,

folsequium, leuisticus, isopus, salvia, polegium, folia sambuci, &c. Omnis, quæ his inest, virtus corporea est: omnis quæ quippiam potest; in corpora tantum, non in Spiritus potest.

8. Atque hæc quæ diximus de iis Spiritibus intelligimus, qui loca infestant. Hi nullis herbis & suffumentis alliciuntur. hi nullis herbis aut suffumentis proscribuntur. At de iis, qui humana corpora obsident; non eadem ratio. Possunt his quædam herbæ & suffumenta esse contraria; quæ quamuis ipsos sedibus suis non pellant; impediunt tamen, ne quantam vellent, in mortales exercent tyrannidem.

9. Impediunt verò, non *per se*, & *directè* in Spiritus agenda; sed virtute sibi ingenita, corpora; in quibus latent, afficiendo; qua affecta minus instituto Dæmonum seruiunt: tantumque de Dæmonum vexatione discedit, quantum contrariæ virtutis ipsis affertur.

10. Hæc verò aliena non esse, intelliger; qui attendet, primò, Dæmones sæpe in humanæ vexationis subsidium humores hominum assumere, perque eos citatos, maiores molestias afferre: deinde meminerit herbarum odorumue quorundam eam esse virtutem, vt humores componere, reficere, & renouare valeant, adeoque mortalibus voluptatem atque lætitiã conciliare. Quemadmodum igitur agentia tanto minus in subiecta possunt; quanto plura sunt; quæ iis resistunt; ita tanto minus per humores in homines possunt Dæmones, quanto maior in humores contraria ipsorum instituto, per herbas & odora menta allata virtus est.

11. Quocirca non malè dictum est à D. Hieronymo (quemadmodum Hieronymum citant Burchardus, Iuo, & Gratianus. 26. q. 7. *Dæmonium sustinentibus licet herbas habere, sine incantatione.* Vide item Albertum Magnum super 9. Lucæ, & Lyram, atque Paulum Burdegalensem in 1. Reg. 16.

12. Ex dictis intelligimus non statim *superstitionis* damnandos esse Exorcismos, in quibus *herbæ* etiam assumuntur, quoniam quamuis *per se* ad Dæmonum proscriptionem non faciant: vires tamen eorum in corporibus impediunt. Quando verò ad easdem herbas *Benedictio* accedit; fit, vt ex duplici causa contra Dæmones valeat: virtute, inquam, sibi ingenita; & sanctificatione per verbum Dei facta.

13. Quod diximus de herbis: de lapidibus quoque dictum volumus: Neque enim minor quibusdam virtus inest, quam ipsis herbis. Quocirca & idem Hieronymus, teste Gratiano, non herbas tantum,

tantum, sed petras quoque, sine incantationis crimine permittit
Dæmonium sustinentibus. ibidem 26. q. 7.

Idem iudicium est de certis quibusdam *animalibus*, seu ipso- 14.
rum *carnibus*, siue in cibum sumantur, siue corporibus Obsesso-
rum adhibeantur: vt ob id non errare dicendi sint, qui in Ener-
gumenorum curatione, operam Medicorum docent requirendā.

Idem de *Musico concentu*, & Musicorum instrumentorum me- 15.
lodia cum Boetio in suo, de Musica libro dicimus. Quocirca
quamuis aliis atque aliis causis, alij atque alij tribuerint, quod pul-
sante cytharam Dauid, melius habuerit Saul, non iudicamus tamē
in errore versari eos, qui concentui magnam partem eiusdem re-
quie concedant.

Hæc igitur atque his similia, quæ diximus, Dæmonum studia 16.
impediunt; atque efficiunt, ne quantam desiderant; Obsessorum
corporibus molestiam afferant; sed tamen Dæmones sedibus suis,
id est, humanis corporibus non pellunt; propterea quod in Spiri-
tus hæc non agant; sed Spirituum operationes retardent: & retar-
dent eosdem non *in se*, sed suis instrumentis. cum quo consistit,
vt & aliis rationibus Spiritus molesti esse possint miseris mortali-
bus; & si ne hoc detur, possint in corporibus latere, quamuis nul-
la molestia corpora afficiant. Idem docent Soarez Tom 3. Disput.
15. Sectione 4. Abulenſis in caput 16. 2. Regum, & alij plerique.

CAP. LXIII.

*An Spiritus defunctorum hominum prohibeantur
ad viuos redire, si ipsorum cadauera sub fo-
co sepeliantur.*

Rieicimus duos modos, quibus contra Dæmonum infesta- 17.
tiones quidam se muniunt: duo restant examinandi, qui-
bus ab humanorum Spirituum molestia, libertas exspe-
ctatur. Posterior sequenti, prior est hoc capite discuti-
endus. Is Philapporum est: hi cadaueribus defunctorum sub fo-
co defossis, ipsorum ad viuos reditum, & quas afferre solent mo-
lestias, prohiberi credunt, quemadmodum capite primo ex Beu-
cero annotauimus. Verum *bene ne credunt?* Christianisque homi-
nibus *licetne* hoc modo contra defunctorum Spiritus pugnare?
Res sic se habet.

Primum, *hac ratione nullum emolumentum ad defunctorum Spiri-* 20